

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/484/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208588
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814208588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľky K. X., bytom J., N. XX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. I. B., s.r.o., so sídlom R., R. XX, proti odporcovi I., s.r.o., so sídlom E., I. XX, Q.: XX XXX XXX, v konaní o určenie neexistencie práva na výkon zrážok zo mzdy, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. marca 2015, č.k. 9C/74/2014-59 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že odporca na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 17.06.2003 nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 705,05 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. s/ v spojení s 879p, § 54 ods. 1, 2, § 101, § 102, § 551 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. -Občiansky zákonník. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom podaným súdu 12.05.2014 domáhala prostredníctvom určenia neexistencie práva na výkon zrážok zo mzdy. Svoj návrh odôvodnila tým, že spoločnosť I. s.r.o., s ňou uzavrela ako so spotrebiteľkou dňa 17.06.2003 úverovú zmluvu číslo 6050540 na základe ktorej bola odporcom navrhovateľke poskytnutá suma vo výške 398,32 euro ako úver. Navrhovateľka sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia na zdržanie sa vykonávania zrážok zo mzdy 25. 2. 2014 domáhala vydania predbežného opatrenia ktoré by zamedzilo výkonu ďalších zrážok zo mzdy navrhovateľky. Uznesením z 26. 3. 2014 Okresný súd Prievidza vo veci 6 C 36/2014 nariadil predbežné opatrenie , ktorým uložil zamestnávateľovi navrhovateľky povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky a zaviazal ju podať návrh na začatie konania vo veci samej. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že zmluvou o úvere č. 6050540 zo 17.6.2003 poskytol odporca navrhovateľke úver vo výške 12 000,-Sk. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky vznikol zo zmluvy o úvere odporcovi nárok len na vrátenie istiny 12 000 Sk. Pohládávka odporcu už v čase podania návrhu v tejto veci neexistovala, napriek tomu dochádzalo pravidelne každý mesiac k zrážkam zo mzdy. Z prehľadu zrážok zamestnávateľa vyplýva, že tento vykonal zo mzdy navrhovateľky zrážky v prospech odporcu, a to v júni 2013 vo výške 100,- eur, v júli 2013 vo výške 100,- eur, v auguste 2013 vo výške 100,- eur, v septembri 2013 vo výške 100,- eur, v októbri 2013 vo výške 100,- eur, v novembri 2013 vo výške 100,- eur, v decembri 2013 vo výške 100,- eur, v prospech exekútora 77 eur v decembri 2013. Z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov vyplýva, že v bode I. dlžník vyhlasuje, že veriteľ a dlžník uzatvorili zmluvu o úvere č. 6050540, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo

výške 12 000,-Sk, a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi u trov sumu zvýšenú o príslušný my poplatok vo výške 6590,- Sk, teda celkovo čiastku 18 590,- Sk. Pre prípad neuhradenia dvoch po sebe idúcich splátok sa účastníci dohodli na strate výhody splátok čím sa stal splatný celý dlh. V prípade omeškania s úhradou dlhu sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy denne. Pod písm. b) je uvedená celková výška pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi predstavuje čiastku 2088,44 eur, s poznámkou: nevyplňovať pri podpise tejto dohody (v zmysle bodu číslo 5 všeobecných podmienok zmluvy o úvere). V bode II. vyhlásila navrhovateľka, že ako dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ v tom čase D. I. zrážal mesačne z jeho mzdy 6360,-Sk a uhradil ju na účet odporcu až do celkovej výšky pohľadávky uvedenej v čl. I písm. b). Zrážky bude zamestnávateľ vykonávať v najvyššej prípustnej hranici. Dohoda bude podkladom na vykonávanie zrážok u každého ďalšieho zamestnávateľa navrhovateľky. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci, považoval návrh navrhovateľky za dôvodný, a preto mu vyhovel. Navrhovateľka sa domáhala určovacím návrhom, aby súd prvého stupňa vyslovil, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky. Poukázala predovšetkým na okolnosti uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy i zmluvy o úvere, nemožnosť ovplyvniť jednotlivé zmluvné dojednania a neprimerané navyšovanie príslušenstva úveru odporcom. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že navrhovateľka s odporcom uzavrela a podpísala zmluvu o úvere, ktorou jej odporca poskytol úver vo výške 12 000,- Sk v hotovosti, ktorú hotovosť prevzala bezprostredne po uzavretí zmluvy. Predovšetkým súd prvého stupňa konštatoval, že v danom prípade išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože navrhovateľke bol úver poskytnutý na spotrebný účel, odporca je právnickou osobou, ktorá v predmete podnikania má poskytovanie takýchto služieb a skutočnosť, že ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nepoprel ani odporca, čo vyplýva z jeho písomného vyjadrenia k návrhu. Navrhovateľka tvrdila, že jej nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie k dohode o zrážkach zo mzdy. Bližšie podrobnosti o následkoch a obsahu dohody jej vysvetlené neboli. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že v dohode o zrážkach zo mzdy, ktorá je taktiež formulárovou dohodou, má odporca vopred naformulovaný text, v bode I. dlžník vyhlasuje, že veriteľ a dlžník uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 12 000,-Sk, a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi u trov sumu zvýšenú o príslušný my poplatok vo výške 6590,- Sk, teda celkovo čiastku 18 590,- Sk. Pre prípad neuhradenia dvoch po sebe idúcich splátok sa účastníci dohodli na strate výhody splátok čím sa stal splatný celý dlh. V prípade omeškania s úhradou dlhu sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy denne. Pod písm. b) je uvedená celková výška pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi predstavuje čiastku 2088,44 eur, s poznámkou: nevyplňovať pri podpise tejto dohody (v zmysle bodu číslo 5 všeobecných podmienok zmluvy o úvere). V bode II. vyhlásila navrhovateľka, že ako dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ v tom čase D. D. I. zrážal mesačne z jeho mzdy 6360,-Sk a uhradil ju na účet odporcu až do celkovej výšky pohľadávky uvedenej v čl. I písm. b). Zrážky bude zamestnávateľ vykonávať v najvyššej prípustnej hranici. Dohoda bude podkladom na vykonávanie zrážok u každého ďalšieho zamestnávateľa navrhovateľky. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľka má jednoznačne daný naliehavý právny záujem na určení, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy, pretože na základe dohody o zrážkach zo mzdy vykonával zamestnávateľ zrážky zo mzdy na základe oznámenia odporcu ako veriteľa, pričom je výslovne len na určení odporcu ako veriteľa až do akej sumy bude žiadať vykonávať zrážky. V súvislosti s návrhom sa súd prvého stupňa ako predbežnou otázkou zaoberal otázkou neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Je evidentné, že odporca si touto formou zabezpečil splatenie nekontrolovateľných plnení, ako napr. úroku z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy a podobne. Takýto inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok v tom zmysle či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Pokiaľ teda odporca považuje dohodu za platnú a naopak navrhovateľka tvrdí, že právo odporcu na zrážky zo mzdy neexistuje, vzhľadom aj na jej postavenie ako spotrebiteľky v záujme vykonania ex offo kontroly tejto dohody a celého úverového vzťahu, má navrhovateľka naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože jej právne postavenie je neisté už i s ohľadom na to, že týmto zabezpečovacím prostriedkom môže odporca ako veriteľ vymôcť nekontrolovateľne akékoľvek plnenie. Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že v čase uzatvorenia dohody dňa 17.6.2003 uzatvorenie takéhoto zabezpečovacieho prostriedku v spotrebiteľských vzťahoch Občiansky zákonník osobitne

nezakazoval. Až novelou zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vykonanou zákonom č. 102/2014 Z.z. bol v § 5a ods. 1 písm. a/ vyslovene zakázaný takýto zabezpečovací prostriedok, ibaže by táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Uvedené ustanovenie v čase uzavretia zmluvy ešte neplatilo, ale podľa názoru súdu z účelu tohto ustanovenia je možné vychádzať. Navrhovateľka ako spotrebiteľ nebola vôbec poučená o dôsledkoch uzavretia tejto dohody, pretože podpisom dohody dáva do rúk odporcu možnosť zrážkami z jej mzdy domôcť sa bez akejkoľvek kontroly plnenia nielen z titulu úverovej istiny, ale i nezákonného príslušenstva vo forme úroku z omeškania 0,25 % denne, ktorý ročne predstavuje výšku úroku 91,25 %. Navrhovateľka nemala žiadnu vedomosť, čo všetko bude predmetom zrážok, nemala predstavu o počte týchto zrážok a aj výšku zrážky 6360,-Sk si jednostranne stanovil odporca. Takáto praktika odporcu nemôže v žiadnom prípade požívať právnu ochranu. Súd prvého stupňa poukazuje na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého „predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody“. Pokiaľ teda odporca použil vzhľadom na okolnosti uzatvorenia tejto dohody, jej vopred pripravený text odporcom, s účinkami bez akejkoľvek kontroly získať od spotrebiteľa plnenie aj na základe neprijateľných a neplatných zmluvných dojednaní, čo môže privodiť značnú majetkovú ujmu spotrebiteľovi, takéto konanie nemožno označiť za dobromyseľné, morálne a čestné. Takéto konanie spôsobuje výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody, preto celú dohodu o zrážkach zo mzdy ako rozpornú s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako i v rozpore s § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. súd prvého stupňa považoval za absolútne neplatnú /§ 39 Občianskeho zákonníka/. I keď predmetom konania nebolo posúdenie platnosti zmluvy o úvere ako celku, súd prvého stupňa zo základných náležitostí zmluvy o úvere konštatovaných v dohode o zrážkach zo mzdy zistil, že bolo dohodnuté celkové navýšenie úveru „príslušným poplatkom 6590,-Sk „takmer o 55 % pri riadnej dobe splatenia úveru a dohodnutý úrok z omeškania 0,25% z dlžnej sumy denne nemôže požívať právnu ochranu a je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ odporca namietal premlčanie práva navrhovateľky domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd prvého stupňa sa s touto argumentáciou nestotožnil. Navrhovateľka sa domáhala určenia, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky. Je pravda že právo uskutočniť určitý právny úkon (napr. dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a, odstúpiť od zmluvy a pod.) sa takisto premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začne plynúť od okamihu, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Okamihom rozhodujúcim pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby je urobenie právneho úkonu, myslí sa platného právneho úkonu, a to aj vtedy, keď sa na účinnosť právneho úkonu vyžaduje rozhodnutie príslušného orgánu. Toto ale platí pri relatívnej neplatnosti úkonu, nie pri absolútnej neplatnosti úkonu ako je to v tomto prípade. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo, teda právo domáhať sa že odporca nemá právo, mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz, teda keď je actio nata. Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dluhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Zročnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu. V danom prípade zročnosť každej zrážky zo mzdy podľa názoru súdu nastáva splatnosťou každej mzdy. Posledná zrážka sa zrealizovala podľa vyjadrenia navrhovateľky v januári 2015. Preto súd prvého stupňa nepovažoval toto právo navrhovateľky za premlčané. Na záver súd prvého stupňa poukázal na konanie odporcu, ktorý podľa právneho zástupcu navrhovateľky uplatnil právo na zrážky zo mzdy ešte v januári 2015, napriek vydanému predbežnému opatreniu. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľke vznikli trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 705,05,- eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 60,07,- eur a režijný paušál vo výške 7,81,- eur; tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - návrh podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 60,07,- eur a režijný paušál vo výške 8,04,- eur, tarifná odmena za úkon právnej služby návrh na predbežné opatrenie návrh podľa § 13a ods. 1 písm. g) vo výške 60,07,- eur a režijný paušál vo výške 8,04,- eur, tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 60,07,- eur a režijný paušál vo výške 8,04,- eur, tarifná

odmena za úkon právnej služby účasť na pojednávaní - podľa § 13a ods. 1 písm. d) vo výške 60,07,- eur a režijný paušál vo výške 8,39,- eur. Navrhovateľovi vznikli trovy cestovné pri ceste na pojednávanie 3.3.2015 - náhrada cestovných výdavkov za použitie motorového vozidla z Košíc do Prievidze a späť a náhrada za stratu času za 16 začatých polhodín, teda 16 x 13,98,-eur, teda 223,68,-eur. Ďalej súd prvého stupňa priznal aj náhradu cestovného 140,70,-eur (náhrada za použitie motorového vozidla: 0,183 eur x 544 km = 140,70,-eur a náhrada za pohonné hmoty pri priemernej spotrebe paliva 6,2 l x 544 km/100km x priemerná cena benzínu vo výške 1,22 eur = 140,70,-eur. Celkovo tak súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia 705,05,-eur navrhovateľke podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca z dôvodov, že konanie na súde prvého stupňa má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a v konaní došlo k iným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Namietal, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená platne so všetkými náležitosťami, preto na jej základe je možné vykonávať zrážky zo mzdy. Uvedená dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý je len jedným zo zabezpečovacích inštitútov, ktorými si veriteľ zaistuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku majúcu spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená. Poukázal na to, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy je v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, ktorý vyžaduje, aby takáto dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Súdu prvého stupňa vytýkal, že z rozsudku nie je zjavné, že by navrhovateľka preukázala, že nebola o následkoch uzavretia dohody osobitne poučená. Odporca tvrdil, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy bola s navrhovateľkou individuálne dojednaná, čo dosvedčuje dodatok k zmluve o úvere, ktorý precizuje použitie poskytovaných prostriedkov na výkon zamestnania navrhovateľky. Ide o dodatok vlastnoručne vyplnený a podpísaný žalobcom, preto nemôže ísť o uniformne uzatváraný právny úkon. Poprel skutočnosť, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy môže dôjsť k nekontrolovanému konaniu zo strany veriteľa, nakoľko výška zrážok zo mzdy je zákonom limitovaná, pričom veriteľ zodpovedá za nedôvodne prijaté zrážky podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Ďalej vyslovil právny názor, že využitie zrážok zo mzdy je v spotrebiteľských veciach prípustný, pretože zákonodarcu ho výslovne nezakázal, pričom a contrario poukázal na explicitný zákaz využitia zabezpečovacieho prevodu práva v spotrebiteľských vzťahoch. Vo vzťahu k naliehavému právnenému záujmu navrhovateľky na tomto určení odporca uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľka naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nepreukázala. Nestotožnil sa ani s rozhodnutím súdu o trovách konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu za vecne správny. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

Vo vzťahu k určeniu či odporca na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 17.06.2003 má, alebo nemá, právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky, bolo potrebné najskôr prejudiciálne posúdiť otázku platnosti resp. neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretej medzi účastníkmi dňa 17.06.2003 k číslu zmluvy XXXXXXX. Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa sa vysporiadal s otázkou jej platnosti správne a svoje závery v tomto smere riadne a presvedčivo odôvodnil. Dôvod neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy súd prvého stupňa správne videl v jej rozpore s ustanoveniami § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. a § 3 ods.1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Vzhľadom na dokazovaním zistený skutkový stav veci a predovšetkým následné využitie resp. zneužitie uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy odporcom na inkasovanie neprimeraných finančných nárokov od navrhovateľky, je potrebné uzavrieť, že súd prvého stupňa v tomto ohľade dospel k správny skutkový aj právny záverom, ktoré náležite v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysvetlil.

Vo vzťahu k odvolacej námietke odporcu týkajúcej sa neexistencie naliehavého právneho záujmu na strane navrhovateľky odvolací súd uvádza, že táto námietka nemôže byť dôvodná. Pokiaľ odporca reálne inkasoval svoje (v časti zjavne nezákonné) finančné nároky prostredníctvom zrážok zo mzdy

navrhovateľky, tak navrhovateľka má daný naliehavý právny záujem na určení, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľky (na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.06.2003). Vyhovujúce súdne rozhodnutie v tomto prípade bude slúžiť potrebám praktického života, nakoľko povedie k definitívnemu zastaveniu vykonávania zrážok zo mzdy zamestnávateľom. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje aj na to, že navrhovateľka sa nedomáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (ako nesprávne tvrdí odporca v odvolaní), ale domáhala sa určenia, že odporca nemá na zrážky zo mzdy právo.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§219 ods. 2 O.s.p.).

Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade prvostupňových trov konania, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa o nich náhrade rozhodol správne podľa zásady úspechu upravenej v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom odvolací súd nezistil pochybenie ani vo vzťahu k ich vyčísleniu. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné